

Úttravaló

1. szám

2007. október 14.

A Tiszaújfalvai és Tiszaásványi Gyülekezetek lapja

Tartalom:

GYÜLEKEZETI KI- RÁNDULÁS.....	2-3
LESZ MÉG KIRÁNDU- LÁS.....	3
GONDOLKODJ EL EZEN!.....	3-4
ÉNEK TÖRTÉNET.....	4
PRESBITERI	
CSENDES NAP.....	5-6
VERSEK.....	5

MI IS AKAR EZ LENNI?

Kedves testvéreim az Úrban! Istennek kegyelméből megélhetjük, hogy gyülekezeti újságja lett a két gyülekezetnek. Biztos, az első gondolatja az olvasóknak az, hogy mi akar ez lenni?

Ez a kezdemény gyülekezeti újság akar lenni, amelynek az lesz a rendeltetése, hogy ami a gyülekezetben, vagy akörül történik az a lap hasábjain is megelevenedjen. Ez a lap egy tájékoztató, informáló jellegű akar lenni a gyülekezet minden korosztályának. A jövőben, ha Isten megengedi, lesznek állandó rovataink: **Gondolkodj el ezen!, Ének történet, Vers, Humor, Alkalmaink, Hirdetések** stb. Itt szeretném felhívni arra

lehetőségre a kedves gyülekezeti tagok figyelmét, hogy lehet írni ebbe az újságba mindenkinek, amit éppen megszeretne osztani az olvasókkal: élményt, tanulságos történetet, verset, bizonyosságot stb....Adj a Isten, hogy elmondhassuk: ez áldásul szolgál mindannyiunk számára.

*Pápai Gábor,
beosztott lelkipásztor*

„Hit nélkül senki sem lehet kedves Isten előtt, mert aki az Istent keresi, annak hinnie kell, hogy Ő van, és megjutalmazza azokat, akik Őt keresik”
(Zsid. 11, 6)

Gyülekezeti kirándulás a Sipot- vízesésnél

2007. szeptember 8-án, egy átlagos hétvégén, egy átlagos szombat volt. Viszont, úgy számomra, mint a tisztaásványi gyülekezet néhány tagja számára, sokkal többet jelentett egy átlagos napnál.

Kora reggel indultunk autóbusszal Sipot- vízeséshez. Pár perccel 7 óra után meg is kezdtük az utazást. Kitűzött célunkhoz vezető utunk, a Kárpátok völgyein illetve még a busz számára teljesíthető magaslatain haladt át. Már utunk kezdetén egy csodálatos élménnyel gazdagodtunk. Szolyván, egy rövid koszorúzással egybekötött megemlékezéssel adóztunk a *Malenykij Robot* során elhurcolt hozzátartozóinknak állított síremlék előtt. Tisztaásványból elhurcolt nagyapáink, őseink síremléke előtt elénekeltük nemzeti énekünket a *Himnusz*t.

A megemlékezés után tovább folytattuk utunkat. Egyik pillanatban a gyönyörű táj, később a hegyoldalon betakarító, munkálkodó emberek keltették fel utazó kicsiny csoportunk figyelmét. Utunk során rengeteg gombát, áfonyát, különböző fafaragásokat értékesítő embert

láttunk. Nemsokára meg is érkeztünk a *Mizshirjai járásba*, ahol megtaláltuk kitűzött célunkat, a vízesést. Az éles, friss hegyi levegő annyira átjárta az embereket, hogy a hőmérsékletet sokan legalábbis fagypont körülinek ítélték meg. Viszont a kép, ami elénk tárult, annyira elkápráztatta az embereket, hogy nem törődve korukkal, a hideggel, a hosszas utazás fáradalmival, kamaszként vágtak neki a hegyoldalnak, az útnak, amely a kitűzött cél felé vezetett. 20-30 perces gyaloglás után megérkeztünk a Sipot- vízeséshez.

A látvány, amely elénk tárult, egyenesen szemet gyönyörködtető volt. Kattogtak is a fényképezőgépek, mindenki mindenkivel szeretett volna fényképet készíteni. Senki sem törődött korával, azzal sem, hogy a simára csiszolt óriási kőlapokon gyakran megsiklott az ember, és a jéghideg hegyi patakban gyakran akaratumk ellenére kellett megmártóznunk. Mindenki szeretett volna egyre közelebb kerülni a vízeséshez. A fiatalabb korosztály képviselői bizony alaposan kielemezték a helyet, felkapaszkodtak a hegynek azon részére is, amelyről az óriási víztömeg alázúdul. A táj szépsége ámulatba ejtett mindenkit. Szerintem ez az a hely, mely megihleti az írókat, és tollat ragad, megihleti a festőket, és ecset után nyúl.

Bár nehéz megfogalmazni és papírra vetni azt az érzést, amit akkor és ott éreztem, nehéz lenne pontos, esetleg hasonló képet is alkotni róla, viszont a látvány minket mindenért kárpótol. A vízesésnél eltöltött 1-2 óra szinte elröpült. Ettünk, mindenki mindenkit mindennel, amije volt kínált. A természet szépségét csodáltuk. A 35 kiránduló közelebb került egymáshoz. Rengeteg gyönyörű élménnyel gazdagodott kicsiny csapatunk. Hálátelt szívvel hagyta maga után a gyönyörű tájat, és megkezdte útját hazafelé.

Utunk hazafelé a huszti járási *Iza* nagyközségen keresztül vezetett. Az útmentén árusító emberek kötötték le figyelmünket, akik gyönyörűbbnél-gyönyörűbb vesszőből font kosarakat, virágtartókat, hintaszékeket, illetve rengeteg egyéb esztétikus és egyben közhasznú dolgot árusítottak. Innen hazafelé vettük utunkat. Kicsiny falunkba hazatérve meglepéssel tapasztaltam, hogy csapatunk minden tagja kellemesen kapcsolódott, és egyben élményekkel gazdagabban tért haza.

Malomka György,
tiszaásványi kiránduló

Lesz még kirándulás!

Ha Isten éltet bennünket, akkor 2008-ban is elmegy kirándulni a Tiszaásványi Gyülekezet. Mindez a gyülekezeti tagok kirándulni vágyásán múlik. Új úti célunk a *Nevickei vár* és környéke. Ellátogathatnánk a gyülekezet aprajával és nagyjával, s kint a szabadban egy családi napot eltöltenénk. Megpihennénk, szabadtéri istentiszteleten vennénk részt, énekelnénk, közös ebédünket elfogyasztanánk. Ennek ideje még nincs kitűzve. Ne felejtjük a határőrnaplónkban hagyni egy szabad szombatot 2008-ban!

A tiszaásványi presbitérium

Gondolkodj el ezen!

A V alakban repülő vadlibák szárnycsapásai felhajtó erőt adnak társaik számára, ezért 71%-kal távolabbra tudnak eljutni, mintha magányosan repülnének. Hasonlóképpen az emberek is gyorsabban és könnyebben jutnak célba együtt, közös útirányt követve, egymásnak hajtóerőt adva, mintha egyedül vágának neki az előttük álló életűnek. Ha egy madár kiválik az alakzataból, azonnal érzi, hogy nehezebb magányosan repülni, mert megnövekedett a légellenállás. Ezért igyekszik visszatérni a csoportba, hogy ne kelljen lemondania arról a hajtóerőről, amit előtte repülő társa révén kap. Vajon a válást fontolgatók gondolnak-e erre?

Akinek van annyi esze, mint egy libának, az nem hagyja el azt, akivel ugyanazon cél felé tart! Kész elfogadni a segítségét, és maga is készségesen segít a másíknak. Amikor a vezérlúd elfárad, egy másik liba veszi át a helyét a menet élén. „*Jobban boldogul kettő, mint egy: fáradozásuknak szép eredménye van. Mert ha elesnek, az egyik ember fölemeli a társát.*” (Préd. 4, 9-10).

A kötelékben repülő ludak rikoltó hangokat adnak ki az élen haladó liba bátorítására, hogy tartsa a sebességét. A család élén haladó férjnek és apának leginkább arra van szüksége, hogy bátorítást, biztatást kapjon mögötte haladó párjától, aki éppen ezáltal válik hatékony segítőtársává.

Ha egy vadliba megsérül (pl. meglövik), két másik társa elhagyja a köteléket, és követi lefelé, hogy segítse és védje. A szerencsétlenül járt mellett maradnak addig, amíg az végképp el nem pusztul, vagy pedig képes újra repülni. Csak azután csatlakoznak egy másik csapathoz, esetleg megpróbálják utolérni a sajátjukat. Nekünk is ez a magatartás adatott: egymás mellé állni a bajban, saját érdekeinket és előrehaladásunkat feladni, társunkat „*különbnek (fontosabbnak) tartani saját magunknál*” (Fil. 2,3)

A Lydia c. folyóirat cikke nyomán

Ének történet

*„Aki értem megnyíltál,
Rejts el, ó, örök Köszál!
Az a víz s a drága vér,
Melyet ontál a bűnér-
Gyógyír légyen lelkemnek,
Bűntől s vádtól mentsen meg!”*

463. dicséret 1. verse

Ezt az éneket egy 16 éves fiú írta, akinek órnagy édesapja meghalt. Édesanyjával, hogy a gyászt és a fájdalokat könnyítsék, írországi utazásba kezdtek. Egy kis faluban, egy pajtában evangelizáción életében először halott Krisztus bűntörlő vérenek erejéről. Ez annyira megérintette lelkét, hogy versbe foglalta, amely az egész világon elterjedt. Ezt a gyermeket úgy hívták, hogy *Toplady Ágost* (1740-1778).

Presbiteri csendesnap Nagydobronyban

2007. október 6-án, szombaton

Nagydobronyban megyei presbiteri csendesnap került megrendezésre. Az esemény 9 órakor kezdődött, helyszíne a Nagydobronyi Református parókia imaterme volt, ahol szépszámú résztvevő jött össze. Néhány perccel kilenc óra után **Balogh Attila**, az Ungi Egyházmegye esperese köszöntötte a jelenlévőket. A 399. dicséret eléneklése után megtartotta a nyitóáhitatot az **Ízesség és ízetlenség** címmel, amelynek alapjául a **Lukács 14, 35-36** szolgált: „*Jó a só, de ha elveszti az ízét, hogyan tudják azt visszaadni? Sem a földnek, sem trágyának nem alkalmas: tehát kidobják. Akinek van füle a hallásra, hallja!*” Az áhitat után a presbiterek és a lelkészek a 134. zsoltárt énekelték.

Ezt követően **Kolozsy András**, a Nagydobronyi Református Gyülekezet lelkipásztora köszöntötte a jelenlévő vendégeket a házigazda jogán, majd előadást tartott az **Isteni Gondviselésről**, melyben kihangsúlyozta: „*a Szentírás a Gondviselés Könyve*”. Előadása végén a 393. dicséretet énekeltük el. Ezek után rövid szünet következett, s a házigazdák szeretetvendégségre invitálták a jelenlévőket.

Tizenegy óra után **Héder János**, a Kárpátaljai Református Egyházkerület főjegyzője, ungvári lelkész egy csodálatos egyháztörténeti előadást tartott a **Pietizmus áldásairól és veszélyeiről** (a pietizmus latin eredetű szó, a *pietas* jámborság/ szóból ered. Jelentései: ájtatosság, istenfélés, vallásosság, igazság, igazságosság, szelídség, jóság, kegyesség).

Áldja Isten Feletted a holdat

Áldja Isten Feletted a holdat,
A földet
Lábad alatt, a tájat,
Melyre pillantasz,
Mindazt,
Amin reményed nyugszik,
Az éjt, mely most karjába zár.
Áldja Isten Feletted a holdat
Ír áldás

Intés!!!

Járj el az Isten házába,
Oda soha nem jársz hiába
Öntsd ki szíved Isten előtt,
Úgy nyersz tőle áldást erőt.
Ásványi gyülekezeti tag

Az előadást követően a Nagydobronyi Református Gyülekezet **aszszonykórusa** szolgált. Három éneket adtak elő **Horkay László** villanyorgona- kíséretével.

A záró áhítatot Horkay László, nagydobronyi lelkipásztor tartotta meg a **Máté 24, 45-51** alapján, **Gondviselő az Ő házanépén** címmel majd a szót átadta Balogh Attilának.

Az esperes úr kihangsúlyozta ezeknek az alkalmaknak a fontosságát, s reményét fejezte ki, hogy a jelenlévők elmondják az otthon maradottaknak a nap történéseit, tanulságait, s hívogassák azokat az elkövetkezendőben, akik ma nem lehettek jelen.

Sajnos, a Tiszaásványi és a Tiszaújfalui Református Gyülekezeteket csak három illetve kettő személy képviselte ezen az eseményen. Reményeink szerint a következő alkalmon nagyobb létszámban leszünk jelen, s feltöltődve az ilyen hasznos együttlétek során, szívünkben gazdagon térhetünk otthonainkba, szeretteink körébe.

*Ferkó Csaba,
tiszaásványi presbiter*

Meghívó

Október 29-én a Tiszaújfalui templom 12 éves születésnapját fogja ünnepelni. Erre az istentiszteletre mindenkit szeretettel várunk 17 órai kezdettel, amely a megszokottól egy kicsit más lesz. Emlékezzünk közösen a megtett útra!

a tiszaújfalui presbiterium

Felhívás!

A Tiszaújfalvai és Tiszaásványi Gyülekezetekben az a szomorú tény jutott értesülesemre, hogy sokan vannak, akik nem konfirmáltak. Szeretném kérni a testvéreket ennek a pótlására, hogy jelentkezzenek felnőttkonfirmáció-oktatásra. A tanfolyamra olyanok is jelentkezhetnek és jöhetnek, akik már konfirmáltak (az elmúlt időszakban a papnál titokban). Most megtehetik, hogy a gyülekezet előtt tegyék ezt meg, vagyis megvallhatják hitüket. *„Hit nélkül senki sem lehet kedves Isten előtt, mert aki az Istent keresi, annak hinnie kell, hogy Ő van, és megjutalmazza azokat, akik Őt keresik” (Zsid 11, 6)*

Nos, fontos, hogy tisztában legyünk a Református Hitvallásunkkal. Ne legyen szénégető hite a testvéreknek. Engedtessek meg, hogy ezzel a vicces kis történettel illusztráljam. Egy ember Olaszországban megkérdezett a hegyekben egy szénégetőt: *„Te mit hiszel?”* Így felelt: *„amit az egyház!”* *„És az egyház mit hisz?”* *„Az bizony nem tudom!”*-felelte a szénégető.

Testvérek! Tessenek jönni, felbátorodni, nem szégyenkezni, és jelentkezni október utolsó vasárnapjáig (**október 28-ig**) nálam személyesen. Nem kell kívülről megtanulni, hanem arra fogunk törekedni, hogy megértsük:-)

*Pápai Gábor,
beosztott lelkipásztor*

Humor

A seriff szokásos őrzárátát végezve megpillantja az indiánt. Úgy tűnik, hogy a rézbőrű az úttesten elnyúlva, fülét a meglehetősen elhagyott országútra szorítva hallgatózik. Amikor a hivatalos ember odaér hozzá, a földön fekvő ezzel fogadja:

Sötétzöld Mercedes, benne német juhászkutya meg egy nagy növésű sápadt arcú, a rendszám SDT 96, napnyugati irányba hajtanak...

A seriff, aki nagy csodálójá az indiánok nyomolvasó képességeinek, elámulva kérdezi:

Ez nem lehet igaz! – Mondd, Sasszem, te ezt csak így meg tudod állapítani, füledet a földre nyomva?

– De seriff, én nem nyomolvasok, engem elütött az a csirkefogó...!

Hirdetések:

Házassági esküt tettek egyszer és mindenkor az Úr színe előtt a *Tiszaújfalu* templomban:

Fekete István és Boriszkín Szvetlána,

Szaniszló Róbert és Svájká Jáná

Istennek legyen hála, új gyülekezeti tagokkal bővültünk:

Literáti Tamással (*Tiszaásványban*)

Juni Vanesszával (*Tiszaásványban*)

Kántor Tiborral (*Tiszaújfaluban*)

Kis gyermekek növekedjete fel bölcsességben, testben és lélekben, Isten és emberek előtt való kedvességben. Úgy legyen!

Szomorúan vettünk búcsút néhai:

Kertész Ilonától,

Kertész Katalintól,

Varga Istvántól

Nyugodjanak a feltámadás nagy és boldog napjáig!

Október 26-án pénteken bűnbánati istentiszteletet tartunk *Tiszaújfaluban* 16 órakor, *Tiszaásványban* 17 órakor. Készüljünk ezekre az alkalmakra, készítsük életünket a bűnbánó szívre, hogy úrvacsorázásunk ne megszokásból történjen csupán.

Október 28-án vasárnap Új bor alkalmából megterítjük az Úr asztalát.

Október 31-én szerdán, a Reformáció ünnepén istentiszteletet tartunk *Tiszaújfaluban* 10 órától, *Tiszaásványban* 11 órától.

Alkalmaink:

Szerda:

15.³⁰ óra — Konfirmációi előkészítő II. csoport (*Tiszaújfaluban*).

17 óra — Bibliaóra (*Tiszaújfaluban*).

Csütörtök:

15.³⁰ óra — Konfirmációi előkészítő I. csoport (*Tiszaásványban*).

17 óra — Bibliaóra (*Tiszaásványban*).

Péntek:

16 óra — Ifjúsági óra (*Tiszaásványban*).

17 óra — Konfirmációi előkészítő II. csoport (*Tiszaásványban*).

Szombat:

14.³⁰ óra — Konfirmációi előkészítő I. csoport (*Tiszaújfaluban*).

16 óra — Ifjúsági óra (*Tiszaújfaluban*).

Vasárnap:

10 óra — Istentisztelet (*Tiszaújfaluban*).

11.³⁰ óra — Istentisztelet (*Tiszaásványban*).

11.³⁰ óra — Gyermekek istentisztelet (*Tiszaásványban*).

Minden alkalmon szívesen látunk mindenkit !!!

Előzetes a következő számból !

Konfirmandusok a Konfirmációról
12 éves a *Tiszaújfalui* református templom

455 éve ezelőtt ült össze a
Beregszászi zsinat
Reformációra emlékeztünk

Szerkesztették: Szanyi Gy János, Ferkó Csaba, Malomka György, Pápai Gábor

Soli Deo Gloria!